

ГОДИШЊИЦА НАТО ЗЛОЧИНА У МУРИНИ: МУЧЕНИЦИ МУРИНСКИ СВЈЕДОЦИ НАТОПАКТОВСКИХ ЗЛОЧИНА

У Мурини је данас обиљежена двадесета годишњица од када је НАТО пакт бомбардовао ову варошицу на сјеверу Црне Горе и том приликом усмртио шест цивила, међу којима је троје дјеце.

У оквиру програма обиљежавања овог стравичног догађаја служена је Света архијерејска литургија и помен, а у Сали центра за културу приказан је филм „Да се не заборави“ и представљена књига „Последња линија одбране“, аутора Радана Николића.

Свету архијерејску литургију у Цркви Свете Петке у Мурини служили су Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије и Његово преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије са свештенством уз молитвено учешће вјерног народа.

Високопреосвећени Митрополит Амфилохије је у литургијској проповједи казао је да је дан Христовог Васкрсења најсветији дан у историји свијета и рода људског, дан новог, бесмртног живота и да је Црква Христова неуништива за разлику од других заједница. Црква Божија опстаје и опстаће до краја свијете вијека зато што је богочовјечанска и утемељена на Христу распетом и васкрслом.

„То свједочи и ово свето мјесто гдје је извршен један од најновијих злочина над Црквом и дјецом Божијом. Овдје су пострадали Мирослав, Јулијана и Оливера, Манојло и Милка од савремених натопактовских нацифашиста.“

Истакао је да је оно што се догодило на Мурини наставак онога што се догодило са Великом и Полимљем 1941-1944. године 28. јула када су стотине жена старијих и дјеце били поклани од Скендербег дивизије и нациста онога времена:

„Данас спомињемо те новомученике на Мурини који су пострадали као Божија дјеца и људи од НАТО пакта који је трагедија наше данашње власти у Црној

Гори која је постала члан тог пакта.“

НАТО пакт је наставак нацифашизма у Европи над европским народима а свједочанство и свједоци тога је да је оно што су нацифашисти радили широм наше земље 1941-1945. године настављено бомбардовањем БиХ, Републике Српске, Србије и Црне Горе, нарочито Косова и Метохије:

„Плод тога бомбардовања је страшнији од онога што се догодило за вријеме тзв. велике Албаније. Плод онога је био ослобођење Косова и Метохије, а плод овога је одузимање КиМ и његово предавање у руке оних који су стид и срам не само Европе, него и честитог албанског народа јер су направили велике злочине. На тим злочинима они заједно са НАТО пактом настављају да дјелају.“

Подсјетио је да и ових дана у Берлину покушавају да наметну да несрећна Србија прихвати тај злочин, док је црногорска власт већ то прихватила својим безумљем, иако 85% Црногораца није било за признање несрећне и лажне државе Косова и Метохије.

„Мученици мурински су свједоци пред Европом и свијетом те злочиначке несрећне банде која је у име лажне Европе, не праве Европе Де Гола и великих Европљана, него Европе Солане, Блера, Европе и Америке Клинтона обезбоженога, наставила злочине који су започели још крсташи у 12. и 13. вијеку, а наставио Наполеон и нацифашисти, с једне стране обоготворењем

расе, а с друге стране бољшевици и титоисти који су обоготворили класу.“

Појаснио је да њихови наследници данас настављају да господаре судбином Европе, а да су живи свјedoци небески управо дјеца побијена на Муринама:

„Ево дана којег створи Господ, радујмо се и веселимо се овом дану Христовог Васкрсења које свједочи да је Бог јачи од лажних идола овоземаљских, да је живот јачи од смрти! Двије врсте људи постоје у овом свијету: они који је вјерују у вјечност, вјечно људско достојанство, за које нема смрти благодарећи Христовом Васкрсењу, и они који се клањају смрти и пролазности и који непрекидно производе смрт уништавајући људе и земљаске народе“.

Владика се помолио да Господ упокоји страдалнике муринске, величко-полимске и све оне који су пострадали од Другог свјетског рата па до последњих бомбардовања, и да испуни вјером, надом и љубављу сва људска срца.

„Ми припадајући Цркви Христовој, онима који вјерују у Бога живога, вјечнога и васкрслога, вјерујемо у вјечно људско достојанство, у побједу живота над смрћу, побједу вјечности над пролазношћу, бесмртности над смртношћу. У то вјерујемо и то нам дарује овај свети празник Христовог Васкрсења.“

По завршетку Литругије код спомен обиљежја одржан је помен муринским мученицима, након чега се учесницима молитвенога скупа обратио Пресовећени Епископ будимљанско-никшићки г. Јoаникије

Владика је казао да нас је овдје сабрала жртва невине дјеце и одраслих који су пострадали прије 20 година од злочиначке нацифашистичке натовске руке:

„И данас пред Богом гледамо кроз жртве дјеце Мирослава, Јулије и Оливере и одраслих Вукића, Манојла и Мирке. Вјерујемо да је њихову жртву Господ примио у Своје божанско Небеско наручје и да су они у слави пред престолом Његовим и да нас заступају пред лицем Божијим. Исто тако пред Богом је и злочиначка НАТО армада, којом се поноси западни свијет, па нека Бог суди које пред Богом исправнији: дјеца и невине жртве или они силници земаљске власти и моћи са демонском намјером и наоружањем које разара градове и земље.“

Преосвећени је нагласио да једна кап крви ове невине дјеце, много више значи пред Богом од свих оних који су учествовали у разарању наше отаџбине. Подсјетио је да смо били у рату, али наше власти кажу да нијесу. Бранили смо отаџбину од оних који су жељели да распарчају нашу земљу.

„Данас вршимо помен на овоме мјесту муринске голготе које се придружује свим оним мјестима на карти наших новијих страдања од Лике и Лоре до Београда и Кошара и широм српских земаља.“

Подсјетио је владика на имена пострадале дјеце која су самим рођењем и животом узрастали у знаку крста. Мирослав Кнежевић, дјечак од 14 година, је пострадао од истих злочинаца као његов стриц, чије име носи, а који је

уморен у плавском, италијанском и шиптарском, затвору 1941-1942. године. Јулија и Оливера су дјевојчице рођене у Приштини избјегле од шиптарског ножа 1999, дошле у ујчевину, као што си и 1944. у Велици многа дјеца пострадала која су била са КиМ. Оне су у Црној Гори нашле смрт од истих оних који су их заједно са Шиптарима прогнали са Косова.

„Зар ова дјеце немају већ велику биографију? Они се одавде вазњеше у вјечност са честитим жртавама Вукићем Вулетићем, Манојлом Коматином и Мирком Кочановићем. Њихове душе уживају у слободи у Царству небескоме, јер су се придружили Светим мученицима, Св. кнезу Лазару, Величким и Горњеполимским мученицима.“

Изражавајући задовољство и захвалност што је на овом молитвеном сабрању учествовао Митрополит Амфилохије, владика Јоаникије је казао да је Митрополија црногорско-приморска приложила данас 50 хиљада евра за завршетак радова на Храму Свете Петке у Мурини, који се гради за покој душе пострадалих.

„У Васкрслом Христу све жртве добијају светост и освећење и све се претвара у нови живот. Као што видимо муринске жртве већ дају нови живот овоме мјесту, које је кренуло да умире, Мурина васкрсава са њима“, казао је Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије и захвалио се свима не љубави и доприносу који дају у обиљежавању овог новог муринског страдања.

У Сали центра за културу Мурино приказан је филм „Да се не заборави“ о страдању дјеце током НАТО бомбардовања и представљена књига „Последња линија одбране“ о страдњима војника из Црне Горе, аутора Радана Николића.

Присутнима се обратио Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије који је казао да га боли што наша власт модерни фашизам и натопаковски нацизам устоличује да влада Црном Гором:

„Он не само што је побио дјецу и друге на муринском мосту и толико њих у Србији и на Косову и Метохији, настављајући муратовску тиранију из 1389. године, већ је наставио насиљем и отимањем КиМ од СРЈ, од Црне Горе и Србије. А они који се хвале антифашизмом су признали те модерне злочнице који су стид и срам часног албанског народа и Европе и то није добро ни за кога.“

На крају Митрополит је казао да свако зло пролази и подсетио на ријечи Светог Петра Цетињског да је у имену Божијем суд и правда:

„Име Божије је оно које коначно доноси суд о збивањима у историји и правда Божија. Ова дјеца овдје поклана су носиоци правде и они ће да суде и нама, и Европљанима, и онима који су на власти сада и који ће бити у будућа времена. Дјеца ће бити судије њихове и само онај који буде сагласан њима и њиховој жртви има истинске будућности.“

Обиљежавање 20. годишњице НАТО бомбардовања Мурина организовале су Епархија будимљанско-никшићка, Српски национални савјет Црне Горе и Мјесна заједница Мурино.

У НАТО бомбардовања Мурина страдали су ученици Основне школе „Петар Дедовић“ Мирослав Кнежевић, Оливера Максимовић и Јулијана Брудар, радник школе Вукић Вулетић, пензионер Манојло Коматина и домаћица Милка Кочановић.

pravoslavie.ru/srpska